

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 58.

Vydána dne 15. července 1926.

Obsah: (126.—128.) 126. Úmluva mezi republikou československou a královstvím Italským o právní ochraně státních příslušníků. — 127. Úmluva mezi republikou československou a královstvím Italským o vykonatelnosti rozsudků ve věcech občanských a obchodních. — 128. Úmluva mezi republikou československou a královstvím Italským o vydání zločinců.

126.

Úmluva

mezi republikou československou a královstvím Italským o právní ochraně státních příslušníků.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ ITALSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Úmluva.

Československá republika a království italské přejíce si upravití otázky, týkající se právní ochrany svých státních příslušníků, míní uzavřítí za tímto účelem úmluvu.

Vysoké Smluvní Strany jmenovaly svými zmocněnci:

President československé republiky:

Pana Vlastimila Kybala,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra;

Jeho Veličenstvo král italský:

J. E. Markýze Guglielmo Imperiali,

senátora Království, velvyslanec;

kteří, uloživše své plné moci, jež shledány správnými jak obsahem tak i formou, dohodli se takto:

Convenzione.

La Cecoslovacchia e l'Italia desiderose di regolare le questioni che riguardano la protezione legale dei rispettivi sudditi, volendo concludere una Convenzione a questo riguardo, le Alte Parti Contraenti hanno nominato come loro plenipotenziari:

Il Presidente della Repubblica
Cecoslovacca:

il Signor Vlastimil Kybal,

Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario;

Sua Maestà il Re d'Italia:

S. E. il Marchese Guglielmo Imperiali,

Senatore del Regno, Ambasciatore;

i quali, dopo avere depositato i loro Pieni Poteri trovati in buona e debita forma, hanno convenuto quanto segue:

HLAVA I.

Právní ochrana státních příslušníků.

Článek 1.

Státní příslušníci každé z Vysokých Smluvních Stran budou účastni na území druhého státu stejného nakládání jako vlastní občané, pokud jde o zákonnou a soudní ochranu jich osob a práv.

Za tím účelem budou míti volný přístup k soudům a mohou býti stranou před soudy za těchže podmínek a těchže náležitostí jako příslušníci dotčeného státu, zejména pokud se týče práva chudých a „cautio judicatum solvi“.

Článek 2.

Vysvědčení chudoby bude vydáno příslušníkům obou Smluvních Stran od místních úřadů jich bydliště nebo, není-li ho, od úřadu na místě jich pobytu.

Kdyby tyto úřady nepodléhaly žádnému ze Smluvních Států, vysvědčení to bude moci býti vydáno diplomatickým nebo konsulárním zástupcem státu, jehož příslušníkem jest žadatel.

Nebydlí-li žadatel ve státě, v němž byla podána žádost, bude vysvědčení chudoby ověřeno zdarma diplomatickým nebo konsulárním zástupcem státu, v němž má býti předloženo.

Úřad příslušný ku vydání vysvědčení chudoby může si vyžádati u úřadů druhé Strany Smluvní zprávy o majetkových poměrech žadatelových.

Úřad povolaný k rozhodnutí o žádosti za udělení práva chudých je oprávněn v mezích své příslušnosti zkoumati vysvědčení, jakož i zprávy jemu dodané.

Článek 3.

Strana, jíž bylo povoleno právo chudých příslušnými úřady jedné z Vysokých Smluvních Stran, požívá této výhody rovněž ve všech procesních jednáních, týkajících se téže věci před soudními úřady druhé Smluvní Strany.

Článek 4.

Rozsudky, kterými v jednom ze Smluvních Států byl žalobce neb intervenient, příslušník druhého státu, odsouzen ku placení útrat a nákladů sporu, budou zdarma vykonatelný při-

TITOLO I.

Protezione legale dei rispettivi sudditi.

Articolo 1.

I cittadini di ciascuna delle Alte Parti Contraenti godranno sul territorio dell'altra lo stesso trattamento dei nazionali in quanto concerne la protezione legale e giudiziaria delle loro persone e dei loro diritti.

Essi avranno, a questo fine, libero accesso ai tribunali e potranno stare in giudizio alle stesse condizioni e con le stesse forme dei nazionali, specie per quanto concerne il patrocinio gratuito e la «cautio judicatum solvi».

Articolo 2.

Il certificato di povertà dovrà essere rilasciato per i sudditi delle due Parti Contraenti dalle autorità del luogo di residenza, e in mancanza di questa, dalle autorità del luogo di dimora.

Qualora queste autorità non appartenessero ad uno degli Stati Contraenti, il certificato potrà essere rilasciato da un agente diplomatico o consolare del paese al quale il richiedente appartiene.

Se il richiedente non risiede nel paese nel quale è fatta la domanda, il certificato di povertà sarà legalizzato senza spesa da un agente diplomatico o consolare del paese nel quale deve essere prodotto.

L'autorità competente a rilasciare il certificato di povertà potrà assumere informazioni sulle condizioni economiche del richiedente presso le autorità dell'altra Parte Contraente.

L'autorità incaricata di statuire sulla domanda di patrocinio gratuito conserva, nei limiti delle sue attribuzioni, il diritto di controllare i certificati e le informazioni che le sono fornite.

Articolo 3.

La parte alla quale è stato accordato il patrocinio gratuito dall'autorità competente di una delle Alte Parti Contraenti, godrà di tale beneficio anche in tutti gli atti di procedura, relativi alla stessa lite, davanti alle autorità giudiziarie dell'altra Parte Contraente.

Articolo 4.

Le condanne alle spese del giudizio pronunziate in uno degli Stati Contraenti contro l'attore o l'intervenuto in causa, suddito dell'altro Stato, saranno rese gratuitamente

slušným úřadem druhé Strany Smluvní ku žádosti podané prostřednictvím ministerstva spravedlnosti, nebo, je-li to přípustno, ku žádosti podané přímo stranou dotčenou.

Téhož ustanovení bude použito na rozhodnutí soudní, jimiž výše útrat sporu jest stanovena dodatečně.

Článek 5.

Usnesení ohledně útrat a nákladů sporu prohlášena budou vykonatelnými bez slyšení stran, straně odsouzené však vyhrazeno jest právo rekursu, podle zákonodárství státu, v němž o výkon jest žádáno.

Úřad příslušný k rozhodnutí o žádosti za výkon exekuce omezí se na to, že přezkoumá:

1. zda podle zákonů státu, ve kterém od-suzující rozsudek byl vyneseno, vyhotovení usnesení vyhovuje předpokladům nutným pro jeho autentičnost;

2. zda podle těchto zákonů usnesení vešlo v moc práva.

Aby vyhověno bylo podmínkám uvedeným v odstavci 2. pod č. 1. a 2., postačí osvědčení příslušného úřadu státu dožadujícího, že usnesení vešlo v moc práva.

Příslušnost tohoto úřadu osvědčí ministerstvo spravedlnosti státu dožadujícího.

HLAVA II.

Vzájemná soudní právní pomoc.

Článek 6.

Soudní úřady Vysokých Smluvních Stran budou si navzájem dopisovati prostřednictvím ministerstev spravedlnosti dotčených států, pokud jde o doručení soudních spisů a o předání dožadání ve věcech občanských, obchodních i trestních.

Nicméně budou moci soudní úřady ve věcech občanských a obchodních v případech na-prosté a odůvodněné nutnosti dopisovati si navzájem přímo.

Soudní úřady republiky Československé, jakož i soudní úřady království italského, podřízené apelačnímu soudnímu dvoru v Terstu, mohou ve všech věcech civilních, obchodních i trestních dopisovati sobě v oficiálním jazyku

esecutive dalla competente autorità dell'altro Stato Contraente, in seguito a domanda fatta pel tramite del Ministero della Giustizia o, se ammesso, presentata direttamente dalla parte interessata.

La stessa norma si applica alle decisioni dell'autorità giudiziaria con le quali l'ammon-tare delle spese è fissato ulteriormente.

Articolo 5.

Le decisioni relative alle spese saranno dichiarate esecutive senza sentire le parti, ma salvo ulteriore ricorso della parte condannata, conformemente alla legislazione del paese ove l'esecuzione è promossa.

L'autorità competente a pronunciare sulla domanda di esecuzione si limiterà ad esaminare:

1° se, secondo la legge del paese ove la condanna è stata pronunciata, la copia della decisione riunisce le condizioni necessarie per la sua autenticità;

2° se, secondo la stessa legge, la decisione è passata in giudicato.

Per soddisfare alle condizioni previste nell'alinea 2, n. 1 e 2, basterà una dichiarazione dell'autorità competente dello Stato richiedente, la quale attesti che la decisione è passata in giudicato.

La competenza di questa autorità sarà attestata dal Ministero della Giustizia dello Stato richiedente.

TITOLO II.

Assistenza Giudiziaria Reciproca.

Articolo 6.

Le autorità giudiziarie delle Alte Parti Contraenti corrisponderanno fra loro per mezzo dei Ministeri della Giustizia dei rispettivi Stati, per quanto concerne le notificazioni di atti giudiziari e la trasmissione di commissioni rogatorie, in materia civile, commerciale e penale.

Tuttavia, in materia civile e commerciale, nei casi di assoluta e giustificata urgenza, le autorità giudiziarie hanno facoltà di corrispondere direttamente fra loro.

Le autorità giudiziarie della Repubblica cecoslovacca e le autorità giudiziarie del Regno d'Italia, subordinate alla Corte d'Appello di Trieste, hanno facoltà di corrispondere direttamente fra loro, nella lingua uffii-

jejich státu přímo bez prostřednictví dotyčných ministerstev.

Článek 7.

Soudní úřady obou Smluvních Států mohou sepisovati dožádání a spisy zmíněné v předchozím článku v jazyku svého státu.

V případech uvedených v odstavci 2, předchozího článku jest připojiti ke spisu neb k dožádání překlad v oficiálním jazyku státu dožádaného úřadu.

Článek 8.

Doručení a dožádání vyřizena budou dle zákonů státu dožádaného.

Nicméně doručení ve věcech občanských a obchodních mohou na žádost býti vyřizena formou zvláštní, pokud tato není v rozporu se zákony státu dožádaného.

Za téže podmínky lze rovněž při dožádáních ve věcech občanských a obchodních vyhověti přání dožadujícího úřadu, aby bylo postupováno formou zvláštní.

Úřad dožadující bude, požádá-li o to, zpraven o dni a místu, v němž bude provedeno žádané opatření, aby zúčastněné strany mohly mu býti přítomny.

Článek 9.

Důkaz o doručení proveden bude buď potvrzením přijetí datovaným a podepsaným od adresáta nebo osvědčením úřadu státu dožádaného, zjišťujícím výkon, formu a datum doručení.

Jestliže doručný spis byl zaslán ve dvojnásobném exempláři, třeba vyznačiti potvrzení o přijetí nebo uvedené úřední osvědčení na jednom z těchto exemplářů nebo připojiti je k němu jako přílohu.

Článek 10.

Spisy prokazující doručení, jakož i vyřízení dožádání zaslány budou ministerstvem spravedlnosti státu dožádaného ministerstvu spravedlnosti státu dožadujícího.

Článek 11.

Vyřízení dožádání lze odepřiti jen:

1. když ve státě dožádaném vyřízení dožádání nespadá do úkolů soudní pravomoci;

ciale del proprio Stato, in tutte le materie civili, commerciali e penali, senza essere tenute a ricorrere all'intervento dei rispettivi Ministeri.

Articolo 7.

Le autorità giudiziarie di ciascuno degli Stati Contraenti hanno facoltà di redigere, nella lingua del loro Stato, le richieste e gli atti di cui all'articolo precedente.

Nel caso dell'alinea 2 dell'articolo precedente, all'atto o alla rogatoria sarà unita una traduzione nella lingua dello Stato dell'autorità richiesta.

Articolo 8.

Le notificazioni e le rogatorie sono eseguite in conformità delle leggi del paese richiesto.

Tuttavia le notificazioni in materia civile e commerciale potranno su domanda, essere eseguite in una forma speciale, purchè non sia contraria alle leggi dello Stato richiesto.

Alla stessa condizione, anche per le rogatorie in materia civile e commerciale, si potrà ottemperare alla domanda dell'autorità richiedente, perchè si proceda in una forma speciale.

L'autorità richiedente, se ne fa domanda, sarà informata della data e del luogo in cui si procederà all'esecuzione della rogatoria, affinchè le parti interessate siano in grado di assistervi.

Articolo 9.

La prova della notificazione si farà o mediante una ricevuta datata e autenticata dal destinatario o mediante certificato dell'autorità dello Stato richiesto, che constati il fatto, la forma e la data della notificazione.

Se l'atto da notificare fu trasmesso in doppio esemplare, la ricevuta o il certificato deve farsi su uno degli esemplari o esservi annesso.

Articolo 10.

Gli atti comprovanti le notificazioni e l'esecuzione delle rogatorie, verranno rimessi dal Ministero della Giustizia dello Stato richiesto al Ministero della Giustizia dello Stato richiedente.

Articolo 11.

L'esecuzione di una rogatoria può essere ricusata soltanto:

1° se nello Stato richiesto l'esecuzione della rogatoria non rientri nelle attribuzioni del potere giudiziario;

2. když stát, na jehož území dožádání mělo by býti vyřízeno, má za to, že vyřízení to přičí se veřejnému pořádku nebo vnitřnímu právu veřejnému.

Je-li úřad dožádaný nepřislušným, postoupí dožádání z moci úřední příslušnému soudnímu úřadu téhož státu, dle zákonných předpisů tam platných; tento úřad pak zpraví po případě o tom neprodleně ministerstvo spravedlnosti státu dožadujícího.

Článek 12.

Každá z Vysokých Smluvních Stran může ve věcech občanských a obchodních zaslati spisy přímo dotčeným stranám, pokud jsou jejich státními občany, poštou nebo svými diplomatickými nebo konsulárními zástupci.

Článek 13.

Za provedení doručení a dožádání ve věcech občanských a obchodních nelze ukládati náhradu poplatků a útrat jakéhokoli druhu.

Nicméně bude stát dožádaný oprávněn žádati od státu dožadujícího úhradu poplatků, jež zaplatil svědkům a znalecům, jakož i výdajů, jež vznikly zakročením veřejného úředníka, kterého bylo třeba z toho důvodu, že svědkové se dobrovolně nedostavili, jakož i úhradu výdajů způsobených tím, že v daném případě bylo použito zvláštní formy pro výkon doručení nebo dožádání.

Článek 14.

Ve věcech trestních soudní úřad jedné Strany Smluvní bude moci dožádati na soudním úřadu druhého státu, aby mu byly zaslány věci doližené (pièces de conviction) nebo listiny nacházející se u úřadu státu dožádaného. Žádosti bude vyhověno — pokud zvláštní úvahy tomu nejsou na závadu — proti závazku, že předměty a listiny ty budou co nejdříve vráceny.

Článek 15.

Bude-li v trestním řízení nutno, aby se osobně dostavil některý svědek nebo znalec, bude soudní obsílka zaslána způsobem předepsaným touto úmluvou a bude doručena péčí státu dožádaného, leč že by zvláštní úvahy tomu byly na závadu.

2° se lo Stato nel cui territorio dovrebbe compiersi l'esecuzione, la giudichi contraria all'ordine pubblico od al diritto pubblico interno.

In caso di incompetenza dell'autorità richiesta, la rogatoria sarà trasmessa d'ufficio all'autorità giudiziaria competente dello stesso Stato, secondo le norme stabilite dalla legislazione dello Stato medesimo, il quale ne avvisa immediatamente, quando ne sia il caso, il Ministero dello Stato richiedente.

Articolo 12.

In materia civile o commerciale ciascuna delle Alte Parti Contraenti conserva la facoltà di indirizzare gli atti direttamente agli interessati, rispettivi cittadini, per posta o a cura dei propri agenti diplomatici o consolari.

Articolo 13.

L'esecuzione delle notificazioni e delle rogatorie in materia civile o commerciale non potrà dar luogo al rimborso di tasse e di spese di qualsiasi specie.

Tuttavia lo Stato richiesto avrà diritto di esigere dallo Stato richiedente il rimborso delle indennità pagate ai testimoni ed ai periti, come delle spese causate dall'intervento di un ufficiale pubblico reso necessario per non essere i testimoni comparsi volontariamente, o delle spese risultanti dall'applicazione eventuale di una forma speciale di esecuzione di notificazione o di rogatoria.

Articolo 14.

Nella materia penale, l'autorità giudiziaria di uno degli Stati Contraenti potrà domandare all'autorità giudiziaria dell'altro Stato, per rogatoria, la comunicazione di corpi di reato (pièces de conviction) o i documenti che si trovino in possesso di autorità dello Stato richiesto. Verrà dato seguito alla domanda, tranne che vi si oppongano considerazioni particolari en con l'obbligo di restituire cose e documenti nel più breve tempo possibile.

Articolo 15.

Se in un processo penale sia necessaria la comparizione personale di un testimone o di un perito, l'atto di citazione dell'autorità giudiziaria sarà trasmesso nelle vie prescritte dalla presente convenzione e sarà notificato a cura dello Stato richiesto, tranne che particolari considerazioni vi si oppongano.

Výdaje spojené s osobním dostavením hrazeny budou státem dožadujícím.

V obsílce bude udána částka, jež bude vyplacena jakožto náklad za cestu a pobyt, jakož i výše zálohy, již stát dožádáný předem bude moci na ni vyplatiti svědkovi nebo znalci s výhradou, že mu bude nahrazena státem dožadujícím.

Svědék nebo znalec, ať již kterékoliv státní příslušnosti, který bude ochoten dostaviti se před soudní úřad státu dožadujícího, nesmí tu po dobu, nutnou k tomuto účelu, jakož i k návratu do svého státu býti stíhán ani zatčen pro činy nebo odsouzení z doby předchozí, ani pro účastenství na trestných činech, které jsou předmětem řízení, v němž byl volán za svědka nebo za znalce.

Je-li osoba, o jejíž dostavení se žádá, ve vazbě v druhém státě, je možno žádati o její dočasné dodání se závazkem, že bude co nejdříve poslána nazpět.

Je však i v tomto případě třeba, aby dotyčná osoba, ačli není příslušnicí státu dožadujícího, s tím sama souhlasila.

Článek 16.

Bude-li příslušník jedné z Vysokých Smluvních Stran v území druhé Smluvní Strany odsouzen pro trestný čin ku trestu na svobodě, zavazuje se tato, že způsobem předepsaným v této úmluvě sdělí soudnímu úřadu té země, k níž odsouzený náleží, výtah z tohoto rozsudku.

Článek 17.

Výdaje spojené s vyřízením dožádání ve věcech trestních hrazeny jsou státem dožadujícím.

Nicméně výdaje způsobené provedením znaleckých důkazů případnou k tíži státu dožadujícího.

HLAVA III.

Ustanovení konečná.

Článek 18.

Ministerstvo spravedlnosti každé Smluvní Strany dodá ku žádosti soudního úřadu druhé Smluvní Strany znění zákonů platných na jeho území a po případě nutné informace ohledně sporné právní otázky.

Le spese per la comparizione saranno a carico dello Stato richiedente.

L'atto di citazione indicherà la somma che sarà corrisposta a titolo spese di viaggio e di soggiorno, nonchè l'ammontare dell'anticipazione che lo Stato richiesto potrà, salvo rimborso da parte dello Stato richiedente, fare al testimonio od al perito sulla somma complessiva.

Il testimonio o il perito, qualunque sia la sua nazionalità, che vorrà comparire innanzi l'autorità giudiziaria dello Stato richiedente, non potrà essere processato o arrestato per fatti o condanne anteriori, nè come partecipe ai fatti che formano oggetto del processo, nel quale è stata ordinata la sua testimonianza o perizia, durante il tempo necessario a questo fine e a ritornare nel suo paese.

Se l'individuo, di cui si domanda la comparizione, sia detenuto nell'altro Stato, potrà chiedersene la consegna provvisoria, salvo a rinviarlo nel più breve tempo possibile.

Occorrerà però, anche in questo caso, il consenso dell'individuo stesso, qualora non sia suddito dello Stato richiedente.

Articolo 16.

Quando il cittadino di una delle Alte Parti Contraenti sia condannato per reato punito con una pena restrittiva della libertà personale nel territorio dell'altra Parte, questa si impegna a comunicare nelle vie prescritte dalla presente Convenzione, l'estratto della decisione alla autorità giudiziaria del paese al quale appartiene il condannato.

Articolo 17.

Le spese occasionate dall'esecuzione di rogatorie in materia penale sono a carico del Governo richiesto.

Tuttavia le spese occasionate per l'esecuzione di perizie sono a carico dello Stato richiedente.

TITOLO III.

Disposizioni finali.

Articolo 18.

Il Ministero della Giustizia di ciascuna delle Parti Contraenti, sulla richiesta di un'autorità giudiziaria dell'altra Parte Contraente, fornirà il testo delle leggi in vigore sul proprio territorio e, qualora ne sia il caso, le informazioni necessarie sul punto di diritto controverso.

V žádosti nutno přesně udati právní otázku, o níž informace mají býti poskytnuty.

Článek 19.

Veřejné listiny sepsané na území jedné z Vysokých Smluvních Stran příslušným veřejným úřadem a opatřené úřední pečeti, mají, pokud se týče jich autentičnosti, na území druhé strany tutéž platnost jako veřejné listiny sepsané na jejím vlastním území, aniž by třeba bylo ověřiti je diplomatickým nebo konsulárním úřadem.

Článek 20.

Rovněž nebude požadováno, aby byly ověřeny cestou diplomatickou nebo konsulární soukromé listiny sepsané na území jedné z obou Smluvních Stran, jestliže tam byly ověřeny příslušným úřadem nebo veřejným notářem.

Článek 21.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve.

Nabude působnosti po výměně ratifikačních listin a zůstane v působnosti ještě šest měsíců ode dne, kdy byla vypověděna jednou z Vysokých Smluvních Stran.

Tomu na svědomí zmocněnci podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Římě dne šestého dubna tisíc devět set dvacet dvě československy a italsky, přičemž oba texty jsou autentické, ve dvou výtiscích, z nichž se každému ze Smluvních Států odevzdá po jednom.

Za československou republiku:

VLASTIMIL KYBAL v. r.

Za království Italské:

IMPERIALI v. r.

La richiesta deve precisare la questione di diritto sulla quale debbono essere date le informazioni.

Articolo 19.

Gli atti pubblici che siano stati redatti sul territorio di una delle Alte Parti Contraenti dalla competente autorità pubblica e siano provvisti del sigillo di ufficio, hanno sul territorio dell'altra Parte il medesimo valore, quanto alla loro autenticità, degli atti pubblici redatti nel territorio di questa, senza necessità di legalizzazione da parte dell'autorità diplomatica o consolare.

Articolo 20.

La legalizzazione diplomatica o consolare non è richiesta per gli atti privati redatti sul territorio di una delle due Parti Contraenti, ivi autenticati dalla competente autorità o da un notaio pubblico.

Articolo 21.

La presente Convenzione sarà ratificata e gli strumenti di ratifica saranno scambiati al più presto possibile.

Essa andrà in vigore dopo lo scambio delle ratifiche e resterà in vigore sei mesi dal giorno della denuncia da parte di una delle Alte Parti Contraenti.

In fede di che, i plenipotenziari suddetti hanno firmato la presente Convenzione.

Fatto a Roma il sei Aprile Millenovecentoventidue, in italiano ed in ceco, i due testi facendo egualmente fede, in due esemplari di cui uno sarà rimesso a ciascuno degli Stati firmatari.

Per la Cecoslovacchia:

VLASTIMIL KYBAL m. p.

Per l'Italia:

IMPERIALI m. p.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 25. LEDNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny vyměněny byly v Římě dne 31. května 1926 a že úmluva nabyla uvedeným dnem mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.

127.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Italským o vykonatelnosti rozsudků ve věcech občanských a obchodních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ ITALSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Dohoda.

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ a KRÁLOVSTVÍ ITALSKÉ přejíce si upravití záležitosti týkající se vykonatelnosti rozsudků atd. ve věcech občanských a obchodních a chtějíce sjednati za tím účelem smlouvu, jmenovaly svými zmocněnci:

President československé republiky:

pana Vlastimila Kybala,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra;

Jeho Veličenstvo král italský:

J. E. markýze Guglielmo Imperiali,

senátora království, velvyslance;

kteří, uloživše své plné moci, jež shledány byly správnými jak obsahem tak i formou, dohodli se takto:

Accordo.

La CECOSLOVACCHIA e l'ITALIA, desiderose di regolare le questioni che riguardano l'esecutorietà delle sentenze, ecc. in materia civile e commerciale, volendo concludere un accordo a questo riguardo, le Alte Parti Contraenti hanno nominato come loro plenipotenziari:

Il Presidente della Repubblica Cecoslovacca:

il Signor Vlastimil Kybal,

Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario;

Sua Maestà il Re d'Italia:

S. E. il Marchese Guglielmo Imperiali,

Senatore del Regno, Ambasciatore;

i quali, dopo aver depositato i loro Pieni Poteri trovati in buona e debita forma, hanno convenuto quanto segue: